

இலைகளே
வர்
இனம்

டி.பி. அனுமானத்தும்

நீலகிளை என் நீதியற்

நீ. பி. அருளாணந்தம்

(கவிதைத் தொகுதி)

நூற் குறிப்பு

இலைகளே என் இதயம்
உரிமை : நீ.பி.அருளானந்தம்
முதற் பதிப்பு : மார்க்கிழி 2018
விலை : உருபா - 400/-

ISBN978-955-1055-17-2

Ellaigalae En Ethayam

Subject:

Poem

Author:

N.P.Arulanantham

Copy Right:

Author

First Edition:

December 2018

Published By :

Thirumagal Pathippagam

No :10, Benedict Avenue,
Bawwagama, Nawalapitiya.

Tel : 0722 784954

Printed:

A.J.Prints

No.44, Station Road, Dehiwala.

Tel : 0112734765

0112723205

வகை:

கவிதைத் தொகுதி

ஆசிரியர்:

நீ.பி.அருளானந்தம்

கணன்னி தட்டச்சமைப்பு:

எஸ்.பி.கிராபிகல்

0755625889

கணினி ஒவியம்:

சதீஸ்குமார்

பதிப்பு:

திருமகள் பதிப்பகம்

இல.10, பெண்டி' எவனியூ,

பவகம, நாவலப்பிட்டி

தொ:பேசி: 0722 784954

அச்சப்பதிப்பு:

ஏ.ஜே.பிரின்ட்

இல:44 புகையிரத நிலையம்

வீதி, தெஹிவளை

011 2734765

ஒர் கிரசனைக் குறிப்பு

‘திறனாய்வு’ என்று வரும்பொழுது, அதில் பல பகுதிகள் உள்ளன. அவை பற்றிய பிரிவுகளை அறிந்திராதோர், குழப்பங்கொண்டு, எல்லோரையும் விமர்சகர்கள் என்று அழைப்பர். இலங்கையைப் பொறுத்த மட்டில் ‘விமர்சகர்கள்’ என்று அழைக்கப்படுவர்கள் பெரும்பாலும், ஆக்கியோனின் குற்றங் குறைகளைப் பெரிதுபடுத்தி கண்டனம் செய்வர். அதனால், நான் அவர்களை “விமர்சகர்கள்” (கண்டனக்காரர் என்று அழைப்பேன். நான் கண்டனக்காரன் அல்லன். ஒரு படைப்பின் நல்ல அம்சங்களை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு திறனாய்வைச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைப்பவன்.)

நான் இலக்கிய வரலாற்றாசிரியனோ, ஆராய்ச்சியாளனோ, ஆய்வாளனோ, விமர்சகனோ அல்லன். நான் திறனாய்வு செய்யும் ஒரு வாசக ரசிகன் மாத்திரமே.

இந் நிலையில் தமது புதிய கவிதை நாலுக்கு ஒரு முன்னுரை எழுதித் தரும்படி இனிய நண்பர் நீ.பி. அருளானந்தம் அவர்கள் என்னைக் கேட்டுள்ளார்.

நீ.பி. அருளானந்தம் அவர்கள் நாடற்கு ஒரு பெரிய எழுத்தாளர். புனைக்கதை, (நாவல், சிறுகதை) கவிதை, கட்டுரைகள் எழுதிப் பல தடவை பல சாகித்திய விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். இத்தனைக்கும் அவரது நாஸ்கள் ஒன்றையேனும் நான் படித்ததில்லை. காரணம், ஆற் அமரவிருந்து, தீவிரமாக வாசிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு எனக்குத் தடையாக வரும் உடல் நலமும், நேரமின்மையும் காரணமாக இருக்கிறது என்பது முற்றிலும் உண்மை. நீங்கள் நம்பித்தான் ஆகவேண்டும்.

“இலைகளே என் இதயம்” என்ற ஆக்கத்தை தந்து அபிப்பிராயம் கூறும்படி பணித்திருக்கிறார்.

நீ.பி. அருளானந்தம் அவர்கள் ஒரு பெரிய இலக்கிய பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்தவராவர். இலங்கைபின் முதன்மை ஆங்கில கவிஞராக விளங்கியவரும் உலகளாவிய விதத்தில் Poetry London போன்ற இலக்கிய ஏடுகள் மூலம் உலகின் சில ஆங்கிலக் கவிஞர்களை இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகப்

படுத்தியவருமான கவிஞர் மியேரி யோஸ் துறைராஜா தமிழுத்து, அவரது தமிழர் போலினஸ் தமிழுத்து போன்றவர்களின் வாரிசு நீபி. அருளானந்தம் அவர்கள்.

அவருடையதை Personal Poems on subjects He was Interested என்று ஆங்கிலத்தில் கூறலாம். கவிதைகளை வசதியை முன்னிட்டு பொதுமான கதைக்காக சமூக வெளியோடுகளுக்கான Public Poems என்றும், தனிமனிதன் ஒருவரின் சுய திருப்திக்காக எழுதப்பட்ட Private Poems என்றும் அழைப்பதுமண்டு.

நீ.பி. அருளானந்தம் அவர்களின் கவிதைகளை அவரது சுய திருப்திக்காக எழுதப்பட்ட கவிதைகள் எனலாம். அவற்றுள் சில சமூகக் கண்டனத்துக்கும் உள்ளாகின்றது. எனினும், படாடோபமாக எழுதாமல், தமக்கு அவ்வப்போது தோன்றும் எண்ணங்களையும், உணர்ச்சி நிலைகளையும் அவர் பூடகமின்றி செவ்வனே, வெளிப்படையாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

பெரும்பாலும் அவர் தனது அந்தப்பூத்தில் காணும் இயற்கையையும், தனிப்பட்ட பார்வையில் பிற்ப பற்றியும், தமது பாரம்பரிய முது சொத்துகள் சிதைந்து போவதாயும், தமது பர்ட்டி பற்றியும், தமது சொந்த வீட்டை இனங்காண முடியாத பேரழிவுகள் பற்றியும், இன்னும் பிற பற்றியும் எழுதியிருக்கிறார்.

இவை அவருக்குரிய ஆவணத் திரட்டு ஆகும். வருங்கால ஆய்வாளர்கள் நீ.பி. அருளானந்தம் அவர்களின் எழுத்துப் பங்களிப்பை இனங்கண்டு, அவரது இலக்கியப் பார்வை எப்படியிருந்தது என மதிப்பிட இந்த ஆவணங்கள் பெரிதும் பயன்தரும்.

நீ.பி. அருளானந்தம் அவர்களின் பல்பரிமாணப் பங்களிப்பின் ஒரு கூறாக இந்த நூல் இருப்பதையும் நாம் கருத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நீங்களே படித்துச் சுலையுங்கள்

கே.எஸ். சிவகுமாரன்

21, முருகன் இடம்,
கொழும்பு 06.

என் பாதை

மரபுக் கவிதைகள் உடுத்தியிருந்த பட்டாடையை இன்றைய புதுக் கவிதைகளும்கூட அதைப் போன்றே உடுத்தியதாய் இருக்கின்றன. ‘மரபுக் கவிதைகளின் அழகைப் பழித்ததாக இப்போது புதுக்கவிதைகள் வந்துவிட்டன என்று இன்றைய கவிதைகளின் வளர்ச்சியைப் பார்த்து மனம் பொறுக்காத பழமைகள் இவற்றை இளப்பப்படுத்திப் பேசுகிறார்கள். புதுக்கவிதைகளை வெறுத்து காவி அணிந்ததாய் இவர்கள் வேஷம் போட்டு விரோதத் தோற்றத்தோடு இலக்கணப் பிடிவாதம் பிடிப்பது இனியும் நன்மை பயக்குமா என்பதும் கேட்கப்படவேண்டிய ஒரு கேள்வியே! இந்த நூலில் என் கவிதைகளின் பிரியம் அனேகமாக இயற் கையுடன் ஆத் மார் த் தமான ஒன்றுதலடைவதிலேயே குறியாக நிற்பதாகவே அமையப் பெற்றுள்ளது. கவிதைகளை நான் எழுத அழும்பித்து கற்பனையில் எப்படியாக சுற்றி சுற்றி வந்தாலும் கடைசியாக இணைவது இப் பூவுலகின் இயற் கையான படைப் புக் களுக் குள் ஓள் எழுதும் என் வார்த்தைகளாகவே ஆகவிடுகிறது. மனதின் இயங்குதளங்கள் இதன் மூலம் மிகவும் எனக்கு அமைதி அடைகின்றன.

கொழும்பிலே நான் வாழும் போது கடல் காற்றின் உப்போடுள்ள சுவாசத்தோடு எனக்கு ஒரு காலம் கழிந்தது, இப்போது மலையகத்திலுள்ள இடங்களை சுற்றிச் சுற்றி வருவதில் காலம் நகர்கிறது. ஒளியும் வெளியுமாக கடற்கரையில் அப்போது கவிதைகள் கண்களுக்குள்ளாய் வந்து மனதில் உயிர்த்தன. இன்றைய காலம் மலைகளின் பாதையிலிருந்து இறங்கும் போது மனம் சுகமாய் இருக்கிறது. கவிதை ஒன்றை அசைபோட்டபடி யோசனையும் வருகிறது. குளிர்த் தளத்திலே மனம் மகிழ்வில் குலுங்குகிறது. மரங்களிலே பூக்களும் குலுங்க அதைப் பார்க்கும் அரவணைப்பிலே நம் தேசத்தின் சொத்து இவையென - மரம் வளர்ப்பபோம் மரம் வளர்ப்போம், மரம் வளர்ப்போம் - என மனமே சொல்லிக் கொள்கிறது.

மனிதனுக்கு இந்த பணத்தின் மதிப்புப் பற்றியே மனத்தில் யோசனை. இயற்கை அதனிலும் மதிப்பு வாய்ந்ததாயிற்றே! அதனால் எல்லாவற்றிலும் விட இதைப் போற்றியதாய் அவன் வாழுவானா?

என் கவிதைகளில் அனேகமானவை இந்த நிலைப் பாடுடைய வர்களை எதிர்த்தே போர்க் கொடி ஏந்தி நிற்கின்றன. இயற்கையின் அழிவை பார்வையிடும் போதெல்லாம் என் மனம் அவஸ்தைப்படுகிறது. மரத்தின் ஒரு இலையேனும் அதன் நாலம் வராமல் கீழே விழுவதை பார்த்து நான் மனம் வருந்துகிறேன். இலைகளே என் இதயமாக வேர் கொண்டதாக இருப்பதால் எனக்கும் இத்தகைய வேதனைத் தடிப்பு இருக்கிறது.

இயற்கையின் இந்த மன் வாசனையை அனுபவித்து வாழும் வாழ்விற்காக என் கவிதைகளால் நான் எல்லோருக்கும் அழைப்பு விடுக்கின்றேன்.

குழந்தை கீழே விழுந்துவிட்டால் ஒடோடி வந்து அக் குழந்தையை தூக்கி அரவணைத்துத் தேற்றுபவளாகவே தாய் இருப்பாள். அவ்விதமாகவே இக் கவிதை நாலில் பிழை இருப்பின் தாய் போன்று பொறுத்தருளி ஊக்கம் எனக்கருளி உதவிடும் வண்ணம் சான்றோர்தனை பணிந்து வேண்டி நிற்கிறேன்.

இந்த வார்த்தைகளை எழுதிச் செல்லும் பாதையிலே போற்றுதலுக்குரிய ஒரு அன்பரை நான் சொல்ல வேண்டும்.

என் கவிதை நாலை திறந்துகாட்டி தன் ரசனையிலே வாசகரின் கண்களையும் கவிதைகளில் சந்திக்கும் அளவிற்கு ஆர்வத்தை தூண்டியிருக்கிறார் திரு. கே.எஸ். சிவகுமாரன். என் கவிதைகளின் குரலை விளங்குமாறு அவர் தந்த இரசனைக் குறிப்புக்கு என் நன்றி பினை கூறுவதோடு என் கவிதைகளை பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டு உதவி செய்த அனைத்து பத்திரிகை நிறுவனங்களுக்கும் மனப்பூர்வமான என் நன்றியினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நீ.பி. அருளானந்தம்
தொ. பேசி. 0722784954

அடுத்த நலை

ஒன்றுதான் காலையிலே
மலர்ந்து
காற்றின்ல் ஆடல் காட்டும்
ஆழகிய
வண்ணத்துப் புக்களே
உங்கள் மலர்க் கண்
பேசும் வர்த்ததகள்
கடவுள்ள ஞானமான படைப்பாற்றலை
என்னுள் உணர
வைக்கன்றது
புக்கள் தூஷ்பான
ஒணப்பானது
இயற்கை ஸ்கும் உள்ள
ஆழகென்றே - நான்
காண்கறேன்
மனத்தில் ஒன்பம்
சொரியவும்
எனக்குள்ளும் ஒன்றாக
அவையும் உண்டே
என்றும் நினைத்தவாறு
நான் நடக்கறேன்
ஒது ஞானத்தின் வழியான
நீள் பாதை அல்லவா

தினகரன் வாரமஞ்சரி
23-04-2017

கிண்ட கிருப்பு

சுத்த வெள்ளள போன்ற
அகத்தல்நுந்து
முகத்தல் வெள்பியாத
வெறுமை உதடுகளில்
போலச் சிறீபி!
எப்பொழுதேனும்
நஞ்சுத்தல் வர
கைதுயே வைக்கவாறு
மக்களை ஹாற்ற வரும்
வியாபார அறச்யல்!
உண்மையில் முகத்தல்
காளான்கள் வாழ
சிறீபி மட்டும் பேசுவது
யர்க்க சக்கவல்லை!
முழும்ருக்கறது
மனக் கதவு
நிறந்தருக்கறது
உதடுகளில்
வயாஸ் சிறீபி!

தினகரன் வாரமஞ்சரி
15-01-2017

கபள்கரட்

எனக்கு

அழவையிறு எதாட்டுப் பச்சக்கறது

குடல் குவியல்

தவிப்படன்

மேலைமுந்து

பஞ்சப்பட்

ஏலைகளன்

பச்களையும்

சேர்த்து

உறுஞ்சக் கொண்டிருக்கறது

என் உப்பிரையே

சுண்டமிழ்முக்கும்

ஒப்புய வய்ருக்களையும்

நனெவில்ருந்து

ஒதுக்க முடியாத

கவலை!

பய்ப்பரியல்

சதைகள் ஒப்புய

குழந்தையை

கருகு தன்று ஸி

பார்க்கும் பார்வை

என்னையும் விழுங்குவது

யோன்றே காத்திருக்கறது

தினகரன் வாரமஞ்சரி

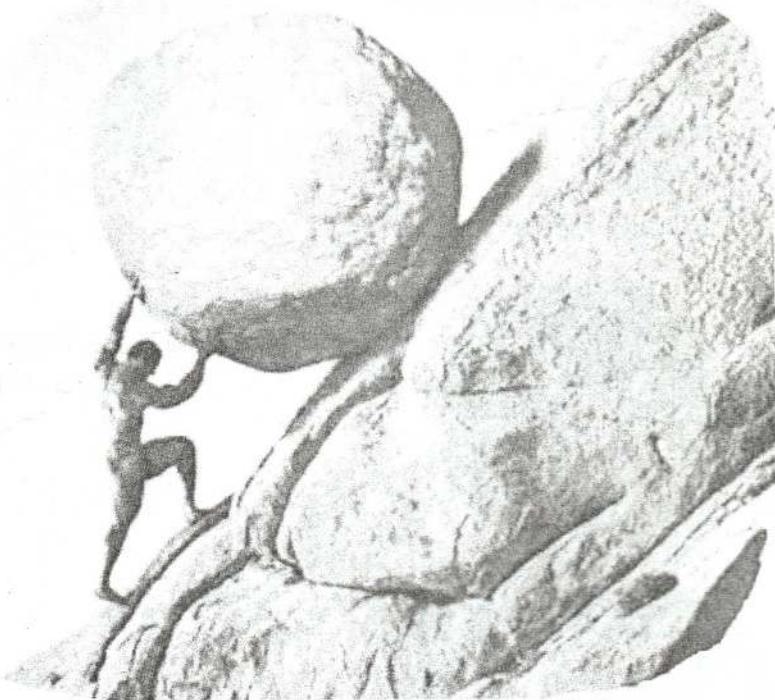
26-02-2017

அிலைச்சல் வடாய்

நீ ஒப்போது எந்த நாடு?
 என்ற அந்த கேள்வியடன்
 அவருக்கு எவ்வளவு ஆற்வாம்!
 உடனே உடைந்த
 சிற்பிச் சிற்தார் கூவா !
 ஊறையும் வீட்டு நாட்டையும் வீட்டு
 அலைவத்தே வாழும் யாழின்லி
 எத்தனை சரிவு
 மூனாலும் கொப்ரக் கொப்ரக்
 கிடக்கிறதாமே அங்கு சௌல்வம் ?
 மகிழ்ச்சியும் கும்மாளமுமான சீவியும்
 அங்கொரு சந்தோஷமாமே ? - என்று
 அந்த விரையத்துக்குள்
 அவர் நாளிக் குத்துக்கார்
 என்றாலும் அங்கு குவை எல்லாவற்றையும்
 வழ ஒய்வு ஒல்லாத ஒயாத வேலை
 ரெப்பேத ஒக்வேஸ்டுமே?
 மூனாலும் குதை எத்ரையாத்து எத்ரையாத்து
 நக்திரையிலும் பலர் வாய் புலம்புக்கார்களே?
 எல்லாமே போல் வெளி -
 அங்கே போய் வாழிந்தால்தான் தெரியும்
 மனம் சிற்று நாளில் ஸிரக்தியில்
 மயானச் சாம்பலாக விடும் !
 எங்கள் வாழ்க்கையே ஒப்போது
 பிறநாட்டுச் சீவியத்தில்தான் வெற்ற காணும்

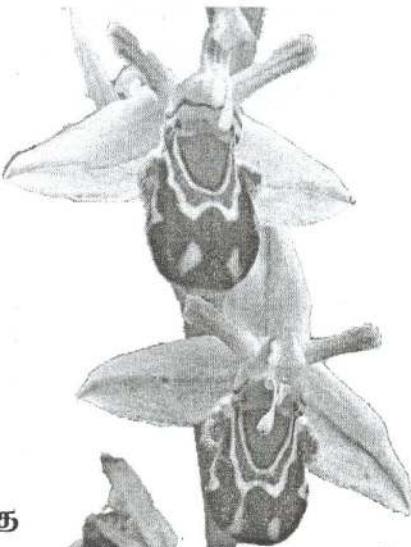
என்று எழுதச் செல்வதாய் கிருக்கறதே?
கைதக் கேட்டு அவர்
வூற்றியலே கையால் தேய்த்தார்
விப்பம் சொன்னார்
பெங்கு தான் போனாலும்பா
கேதே வானமும் பூர்ணம்தான்
அங்கும் முகம் காட்டும்

தினகரன் வாரமஞ்சரி
28-05-2017

ஏன் கிந்த சர்பீ

வீட்டுச் சுவரிலே
சறு சறு புக்களை
சத்திரச் செய்திபோல
வரைந்து வீட்டு
பள்ளை சிர்த்துக்
கொள்க்கான் !
சென்னைக் கைகளால்
அவன் வரைந்த
மரங்களும் புக்களும்
நீர் வழியும்
கண்களுடன்
அவன் அடி வாங்குவதை
பார்த்துச்
சிர்த்துக் கொள்க்கிறன

தினகரன் வாரமஞ்சரி
01-01-2017

சுகத்தன் நலைப்பு

வெண்மை ஒரி விழுந்து
முற்றம் எல்லாமே உயர்க்க
என் குதயத்தை
கட்டத்
அப்கே தூய்ல்கறேன்
விண்ணர்கும்
மன்ணர்கும் குடையிலே
என் சுவாசம் குளைப்பாறுக்கறது
யுத்தமல்லா உலகல்
வேதனைகளீன்
சப்தமல்லை !
நீண்டு கடக்கன்ற
வான்மளவிற்கும்
என் தூக்கம்
நம்மதியாயிற்று

தினகரன் வாரமஞ்சரி
13-11-2016

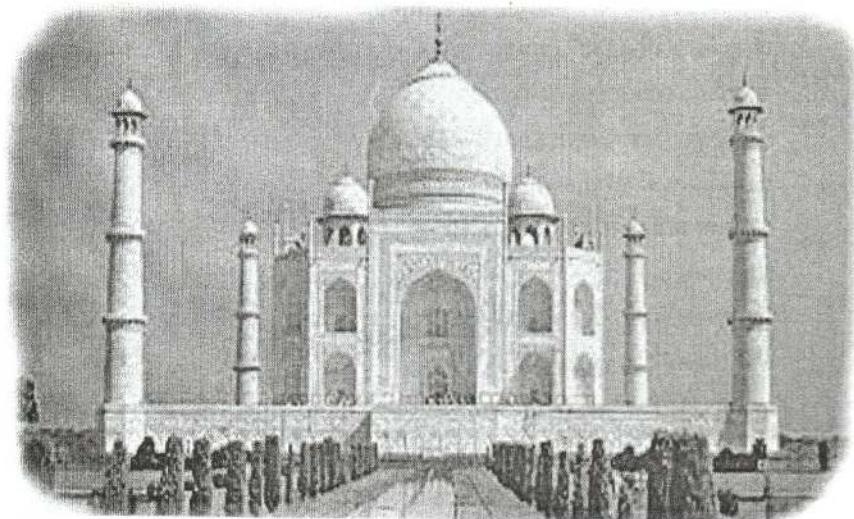

அங்கேய டன்

சூரியன்னிருந்து பெற்ற
 ஆய்ரம் ஆய்ரம் வெள்ச்சங்களாக
 என் கண்களுக்குத் தெரியும்
 தாஜ்மகாலை ஒப்போது
 நான் பார்க்கிறேன்
 அக்லன் பாவை வீளக்கு
 நாவலைப் படித்து
 முன்பு நான் கண்ட கனவு
 ஒப்போது நிறைவேறுகிறது
 கிளமைக் காலத்தில்ருந்து
 எப்போதும் நான் காதல்த்த
 தாஜ்மகாலன் உள்ளே
 உமா அங்குமிங்கும்
 அழகாக ஆழப்பாழ
 தந்வது போல என் மனம்
 சந்தோஷக்கிறது
 நாவலன் அடுத்த அத்தயாயும்
 தறக்கப் படுகிறது
 வசந்த காலத்தில் மலர்ந்த
 அழகன் தேவதை செங்கமலரும்
 வந்து என்னைப் பார்த்து
 புன்னகையடன் மௌனமாக்கிறாள்
 என் கனமின் பீன்பு
 மும்தாஜ்னதும் ஷாஜகான்னதும்
 சமாத்களை உள்ளே காணவும்

பிரகாசமாக எண்ணைலைகள்
 உயர எழுந்து
 சமாதீயன் கீழ்
 துயல் கொள்ளும் அவர்களை
 என் கனவின்
 கண்களால் கண்டன
 ஒரு முழு ஜீவிதமான
 காதல் கதை
 தாஜ்மகாலை பார்த்து
 திரும்ப வந்து வீட்டாலும்
 சதாகாலமும் என் நினைவு
 அவ்விடத்தை
 சுற்றுக் கொண்டிருக்கிறது

தினகரன் வாரமஞ்சரி
 21-05-2017

ஆகாய வீத்யல்

சின்ன வயசிலே
 வைக்கோலல் படுத்திருந்து
 வானத்தை வேருக்கை யார்ப்பேன் !
 என் தாகம் தீர்க்க
 நட்சத்திரங்கள் - அங்கே
 கம்பிரமாய் ஒளிரும்!
 ஒரகச்யமாய் ஒளிரும்
 சில நட்சத்திர பாரம்பரிய கூரை
 என்னையும் நீ பார்!
 என கண்ணிர் சிந்த
 அழுவது போல தோன்றும்
 ஜெயமாலை வாரினதாக
 வெள்சிசம் ஏற்றியருக்கும்
 நட்சத்திரங்கள்
 பெய்வைத்து விடபாயா
 எனக்கு என்று சொல்லச்
 சிரப்பது போலவும் ஒருக்கும்
 நீல வானம் பெற்றெடுத்த
 கைவகளில் சிலவற்றை
 என் கழுத்தில்
 மாலையாகப் போட்டால்
 ஒப்படியும் ஒருக்குமே!
 என்றும் எனக்கு பேராகை
 ஒன்னமும் கூர் தீடிய ஒளியாய்
 வானத்தில் நட்சத்திரங்கள்

முனைத்துப் பெருக
மேகத்தில் அவற்றை நான்
பாகும் பீர்த்தகதும்
கணக்கில் வைப்பேன்

தினகரன் வாரமஞ்சரி
30-04-2017

உறவுகள் கிப்படித்தான்

சொட்டுத் தண்ணீர்
வாய்க்குள் போகாத
நலையில்
என் ஆச்சி
கட்டில்ல் துவண்டபாடு
கடக்கறாள்

நான் மனதில்
துன்பத்தைச் சுமந்து கொண்டு
அவனைப் பார்த்தபாடு
உப்போடு கலந்த
நன்றக் கண்ணீர் சந்தியபாடு
அழக்ரேன்

தகவல் சொல்லிய
கூடத்தல் கிருந்தெல்லாம்
சொந்தங்களும்
ஆச்சியிடம் வாங்க
தாங்கள் தன்ற நாட்களை
நனைத்தபாடு வந்தும் ஸ்டன்

ஆச்சியன் ஒறப்பைத் தேடும்
தேடல் கிருந்தபாடு
அவர்களில் பலர்
தம் மனம் சல்க்கவாய் ஆகற்று

முச்ச ஷ்டாமல்
 ஒரு சொந்தம் பாடிய
 தேவாரத்தோடு
 ஆச்ச தன் உயர் முச்சை
 வவனி ஷ்டாள்

எங்கள் ஆட்கணக்குள்ளே
 மறுக்கு மீதை வைத்த
 பெரிசுகளின் மூப்பின் கீழ்
 ஆச்சியின் செத்த வீடு
 பெயர் விலாசத்துடன்
 நடந்தேற்றியது

ஒரத்த உறவுகளைல்லம்
 சொத்து கதைகள் கதைத்து
 பறகு சன்னை பேட்டார்கள்

ஆனாலும் பற்பாடு
 தங்கள் கூர்மையான
 கோபக் கொம்புகளை
 அடியோடு வெட்டியதாக
 செய்து ஷ்டு
 எல்லோருமாக உட்கார்ந்து
 சேர்ந்து கவுடியதாக
 உன்னை உண்கறார்களே!

தினகரன் வாரமஞ்சரி
 09-04-2017

பாதுகாப்பு

சர்க்கரை மாலை
 இறந்து போன
 பச்வை
 குழிதோண்டி
 புதைத்து விட்டு
 செல் வருமோ என
 மேகம் பார்த்தயா
 கிருந்தேன்
 மஞ்ச கிருக்கும்
 என் உயிரைப்பற்றிய
 சிந்தனை
 முளைத்த முட்களைக
 மனத்துள் குத்துக்கிறது
 முகமற்ற விழயல்
 பாதுகாப்புக் கேடு
 கூடந்த என் விட்டு
 சுவருக்கு பன்னொல்
 என்னுடன் சேர்ந்து
 பதுங்கீக்க கொள்கிறது

முத்ரீ ந்தை

பழுமாசனத்தல்
அமர்ந்து
அண்ட வெளியிலே
தியான வீர்ப்பை
கொண்டு செல்ல
முயல்க்கேன்

ஒளிகள் பலவற்றில்
வசக்கும்
பீம்பய் மலர்ந்ததைப்
பார்த்து குண்டலன்
சக்தியும் பூர்க்கறது

ஒதோர் உலகத்தின்ருந்து
திரும்பாது
அங்கேயே நன்னவை
கீட்த்தி சாந்தமாய்
கிருக்கவே எனக்கு
ஸ்ரூப்பம்

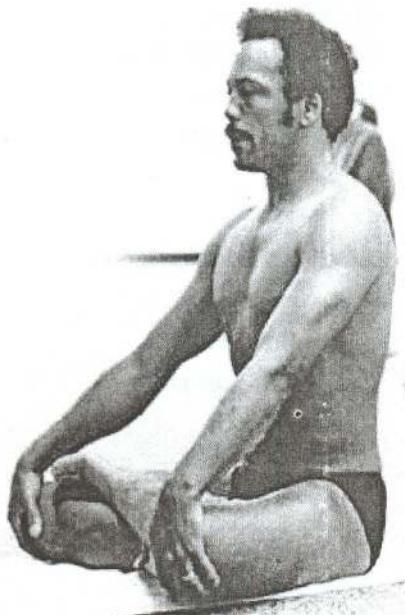
மனத்தையே மறந்திடும்
மன்றனுக்கு ஒரு
துங்பமும்ல்லை!
மகத்தான ஒதையிடவும்
வேறு எதனை
நான் தேட?

தியானத்தல்
எல்லா நன்னவுக்களையும்

துறந்து விடுகறதே
ஓரு முறை

அந்த நடவடிக்கையே
வைத்தபடி
சுவாசத்தையும்
மறக்க மறக்க
தியானத்தை
மலையின் வயளைம்
எனக்கு வந்து விட்டது

மனம் வெளியாக்கப்பட்டு
ஒரி தரசனங்கள்
பெறுகிற போது
மிகப் பிரயமாக
ஆஸ்மாவோடு
நான் பலப்படுகிறேன்

ஸாம் டாஸ்

எனக்குள் மன
வெளிச்சத்தை
வைத்துக் கொண்டு
வள் ஒருட்டுக்கு
என்ன செய்வது

உறுதியான அந்த
ஏறவிலே ஒத்தையாய்
சுவாசம் வீட்டுக் கொண்டு
மன்சார துண்டிப்பை
சப்த்துக் கெர்ணாடருந்தேன்

பிரகாசமான என் வீடு
என்றுமே ஒல்லாதவாறு
கீர்தா ஒருண்டு கிடக்கறது

ஒந்த ஒருட்டுக்குள்
மின்மின்ப் பூச்சிகள்
பறப்பதைப் பர்க்கும் யோது
மனம் எப்படி துள்ளுக்கறது

குந்த சந்திரனை விட
பிரகாசமான ஒளியை
என் மனம்
அச்சிறிய வெளிச்சத்தை
கண்டது

தட்டுத் தடுமாற்
நட்சு வெளிக்கறவை
திறந்து வெளியே பர்த்தால்
கூடுப்பல் மந்தந்து
செல்லும் வெளிச்ச மலர்களாய்
மன் மின்ப் பூச்சிகள்

டர்ட் வளக்கும் அவஸ்தெ

ஒவ்வளவு சீக்கிரம்
காய்த்துத் தள்ளு
என்றால் எனக்கும்
அந்தக் காலம்
வந்தாக வேண்டுமே

என்னில்ருந்து
பொய்ப்புக்களைப்
வீழ உதிர்
மலர்களைக் கண்டு
அவனுக்குக் கோய்
முண்டு

என் பருவ காலத்தை
தொந்தரவு செய்கிற
எண்ணங்கள்
அவனுக்கு ஒருந்தன

வீழுந்த சொரிப்
புக்கள் நிலத்தில்
கிடந்து மட்கிய
பின்பு - அப்பொயா
கீப்பொழுது அவன்
செய்கையால்
காலையிலேயே எனக்கு
எவ்வளவு மயக்கம்

நான் அவனைப்
பார்த்துக் கொண்டிருக்க
மச்சம் மீத் ஏதும்
வைத்துக் கொள்ளாமல்
உள்ள ஒரசாயன
மருந்தத யெல்லாம்

இளம் காற்றுடன்
 என் மீது
 நன் வெளித்துடன்
 வீசிற பைத்துவான்
 என்னிலே யட்ட
 ஓழூழற்ற ஒந்த நஞ்சு
 பெரு நெருப்பு

ஒறக்கமாப்பாத
 ஒந்த வாழ்வில்
 வசிப்பதை
 உரத்துக் கவலி
 நான் அழுக்கேன்

உரியவிதத்தில்
 ஒவற்றை நீ
 அருந்து அருந்து
 என எத்தனை விதமான
 நஞ்சு மருந்துகள்

என் கிளைகளிலே
 உள்ள வாய்டுக்கள்
 வைத்திபதற்கும்
 ஒந்த நஞ்சு மருந்தே
 கடும் கந்தமான வீசிறல்

மலர்கள் மலர்ந்து
 தருணத்தில்ருந்து
 காஸ் முகம் காட்டுமட்டும்
 ஒதே வித அவஸ்தை

விளைச்சலாபி
 நானுடைய
 நஞ்சு விட்டேன்
 என்றாலும்
 எப்படி அவன் மன நீங்மதியாக
 தூங்குவான் ?

சர் - சர் - சர் - சர்பீ

ஒரேயாரு முச்சிருக்கும்
வயரயல் கூட
ஒரேயாரு சர்ப்பை -
புன்னகையை உதடுகளில்
உக்கார வைக்க
விரும்ப வேண்டும்

அந்த நம்டமே
உயிர்முறந்தும் போகலோம்!
பறவாயில்லை - ஆணாலும்
மக்ழ்ச்சச் சர்பீ
இருந்து கொண்டே
இருக்க்கட்டும்!

எந்நானும்
விச்ட்டும் தென்றல்
என்றே யார்த்தால்
வழக்கையெல் அது
நடக்குமா?

கோடை நாள்வும்
நீ - சரி!
அப்படியானால்தான்
அந்த வழக்கையை
நீ நன்றாக வழி முடியும்

மக்ழ்ச்சயல்
காலம் தள்ள
சர்ப்பதே நன்று!

வர்த்தக்களை
வளர்க்காமல்
சர்த்துப் பாருங்களேன்!

மனதற்களை எந்தவித
ஏற்றத் தாழ்வினையும்
தகர்த்து விடுவது
ஒன்றே ஒன்றுதான்
அதுவே சிரிபுக்குள்
வெளிப்படும் சக்தியின்
ரகசியம்!

ஒல்லை என்று
விரிப்பதற்கு
சிரிப்பதற்கு
என்ன பஞ்சம்?
வார்த்தைக்குள்
உடம் கிடைக்கும்
போதல்லாம்
சிர்க்கலாமோ?
கோபத்திலே பாருங்கள்
நீங்களே ஒல்லாமல் போய் விடுவிர்கள்!
சுகங்களை அறிமுகம்
செய்யக் கவுயது
சிரிபுத்தான்!
அதை உங்கள்பொற்றுந்து
வழந்துபோக
விடாதீர்கள்
பூவுக்கு
உள்ள மரியாதை
சிரிபுக்கும் உண்டு
அடுக்குப் பூக்களை
மகிழ்ச்சியான சிரிப்பில்
சந்தக்கலாம்!

நோயிறு - தினக்குரல் மஞ்சரி
09-07-2017

ஸஞ்சிதுக்குள் பகழை கதை

நீத்திரையில்
என் கணவில்
வரும் காட்சிகளை
எல்லாமே
வேழக்கை பார்க்கிறது
என் மனம்!

நான் ஒறப்பதை
கண்டு என் மனமே
ஒளந்தக்கிறது

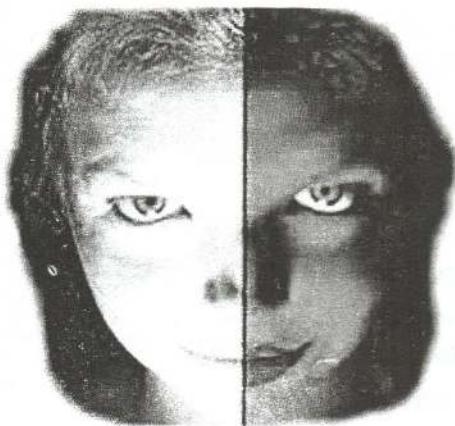
பன்க்குள்ளே நன்றாய்
நான் நல்வைப் பார்த்து
ஒளந்தக்கால்
சூரிய வெளிச்சம்
ஒன்றை - என்மனம்
உருவாக்க
அதை அழித்து
விடுகிறது

நான் மக்னிவுடன்
கிருக்கும் போது
குழ்யோசையன்
உறுமலுடன்
மனம் என்னை
குழப்புகிறது

நான் ஒரு
 புத்தனாவது
 சுலபமென்றாலும்
 மனத்தின் செய்கைகளை
 கணாவது
 கழன்மான போற்றி மே

மனத மனத்துள்
 எவ்வளவோ
 நல்லவைக்கு டெமுன்டு
 என்றாலும்
 ப்சாகுக்கும் அங்கே
 டெமுன்டு

மனத்துள்ளே
 வந்து ப்சாக
 அமரும் போது
 நான் உணர்கிறேன்
 முந்தைய ஆதாமையும்
 ஏவாளையும்

அறைந்து சொல்லுமே

சுவன்டுக்குள்
வாழ்ந்தாலும்
மைனா- மயக்குமே
கதை கதைக்கறது

விட்டுமல் உள்ள
இடுச்சி -
இருசைகள்படி
அதற்கு கீப்போது
பேச கற்று
கொடுத்திருக்கறாள்

மரு மகள் தொலைக்காட்சி
பார்க்கும் நேரத்திலெல்லாம்
சுவரில் சாய்ந்து கொண்டு
மைனாவுன் கூட்டுச்
சேர்ந்ததாகவே
அவள் அமர்ந்திருப்பாள்
இடுச்சி சிரத்து
அதனுடன் பேசவாள்
மைனாவுக்கு
சிரக்க முடியாள்பாலும்
அம்மா அம்மா
என்று ஒரு சொல்லை
மாத்திரம் சொல்ல சொல்ல
உறுப் போட்டு
கொண்டிருக்கும்
வார்த்தகளை

தன்னிடப் பூர்த்து
 வைக்காமல்
 உடனே தடுவென
 எடுத்து பேசவதென்பது
 மைனாவிற்கு ஒதுவறையில்
 பழக்கிட்டு
 தெனால் தவறாக
 ஏதும் பேச விட
 ஆச்சியின் மகனுக்கும்
 பயம் குடியேற
 சிரச்சலும் அழுத்தியது

குடகாரணான அவன்
 பீப்பாமுது சங்கடம் ஏதும்
 வருமோவன கலங்க
 திருத்தமாக மாற குடியையும்
 விடபொழுத்தான்

மைனாவின் சுயத்துக்கு
 நன் கறைகளை
 தீன் போது
 கவனமாகப் பேசி
 வேண்டுமென்பது
 பீப்பாது அவனுக்கு
 கண்டிப்பு நிறைந்த
 பழக்கமாகவிட்டு

மைனா சட்ட ஒழுங்கை
 கடைப் பிழக்குமாறு
 அவனுக்கு உணர்த்தியதில்
 தன்னை வெளிக்காட்டிக் கொள்ள
 விடுக்குள் அவனுக்கு
 முடியவே கீல்லை

சீரடிந்தருக்கறு

பாசம் நேசம்
 பெற்றோரிடத்தல்
 காப்பாத பள்ளைகளாக
 விபூர்கள்

நலத்தலருந்து சமுத்திம்
 பிரந்திஞாப்பது போல
 வதுட்டியற்றுவாய்
 அவர்களை விடு
 நீங்கள் அகற்று
 விபூர்கள்

உங்களை வாழ்க்கையில்
 நீங்களும் நந்தியும்
 ஒக்களிட
 பெற்றோர்களை
 ஒரும்பு சிலைகளாக
 நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள்

நழகன் வேகத்துடன்
 சுயநலக் குநக்கோளோடு
 பறத்தலாக திரியும் நீங்கள்
 பெற்றவீர் துங்பங்களை
 அறிந்து கொள்ள
 விரும்புகிறதே கல்லை

தங்களிடம் உள்ளவற்றையெல்லாம்
 உங்களுக்கென்றே அளித்து

ஒன்பங் கண்டவர்கள்
 குழம்பு குதயம் கொண்ட
 உங்களை நம்பி
 அற்பை கொடுத்து விட்டு
 குறுதக்கப்பட
 யாழ் சறுக்கும் வயதல் கடந்து
 முத்யோர் குல்லங்களில் .
 மனம் வருந்தி
 வாடுகன்றாரே !

தினக்குரல் வாரமஞ்சாரி
 14-01-2018

உரு டார்

யழகீப் யழகீப்
 போன்றும்
 மழைத் துளிகளை
 கை நீட்டித் தொடும்போது
 மனம் பூக்கிறது

சொட்டுச் சொப்பாக
 நன்னந்து தலையில்
 ஈறம் சுமப்பதில்
 குன்றும் வாழ வேண்டிய
 நூட்களெல்லாம்
 நன்னக்கவே
 மகிழ்ச்சிப்பது

துளித்துளி
 விழுந்து குமிழ்
 தோன்றல் காண
 ஒளிந்து சிரிக்கிறது
 அதைப் பார்க்கும்
 என் கண்கள்

சிரிபு ஒடிப்பும்
 பேர்டு மழைக்குள்
 கூடந்து துளிள்
 குத்தக - மழைக்
 கண்ணும் மகிழ்விடன்
 உற்றுப் பார்க்கிறது

கிடை நடுவே
மன் வாசனை
மனதில் அழியவாய்
செய்திடும் மறையே
நீ மன்னால் ஒருவுடல்
கொண்டு மக
உரத்தலல்லவோ
கொடுக்கை

தினகரன் வார மஞ்சரி
16-07-2017

நூல் அகம்

மொத்த மொத்த
புத்தகங்கள்
வாச்க சாலையில்
கட்டு
முச்சு வீட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன

அகராதிகள் அங்கு
எந்த மூலையிலோ
ஒரு அஹமார்க்குள்
தாண்டித் தாண்டிப் போய்
ஒழித்துக் கொண்டதாய் வீட்டன

இவை அனைத்தும்
பயனில்லை என
தூச் துடைக்கும் வேலையும்
அங்கு நிறுத்தப்பட்டு வீட்டு

ஆளற்ற ஒந்த உடத்தல்
மௌனம் காக்க
என ஏழப்பட்ட பலகை
தோலும் நாரும் உரத்த
வாழ்வாக
தொங்குக்கறு

தினகரன் வாரமஞ்சரி
30-04-2017

சுகம் கிழ்சே

ஒய்ரம் சுகங்களுக்கும்
 ஸ்டானது
 அந்த மர நிழலன்
 கீழ் உள்ள குள்றமை
 அந்த மறம் உதாத்த
 புக்களை
 என் மனதுக்குள்
 புதைக்க வேண்டுமென்றும்
 என் அவா!
 கொட்டக் கீட்க்கன்ற
 அந்தப் புக் குவியல்களுக்கு
 கூடயே உக்காந்தால்
 மனப் போறப்பட புயலையே
 போக் காப்பியும் ஸ்டலம்
 என் மனைவி இறந்த பன்
 தன்பான விவர்
 என்ற சொல்
 பலராலும் எனக்கு உண்டு
 நான் விரும்பாத
 கீழ்ந்த உலகத்தை
 தன்த்திருந்தவாரே
 கீந்த கூத்தல்
 சோம்பல் முறக்கிறேன்

தினகரன் வார்

மஞ்சரி

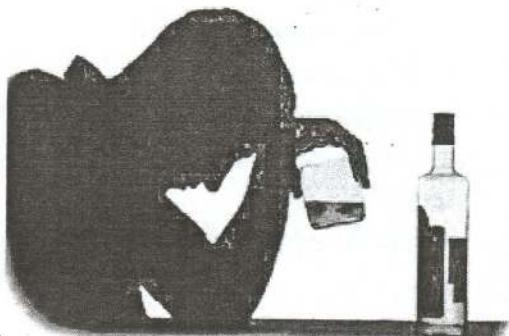
30.07.2017

குடியும் வீடுவும்

காகம் போல பறந்து
 எங்கும் கள்ளுக்கென்று திரந்து
 வொக்குப் போல
 நிறையில் நன்று
 காத்திருந்து

கள்ளள ஒலைக் கலத்தல்
 வாங்கிய பன்
 கன க்ளியாக
 கலகலவென்று
 எல்லோருடனும் பேச்சு!

வெற்
 அனுமானின் வேகமாக
 ஏற்
 ராவணதைப் போல
 வில்லன் கதைகள்
 எல்லாமே வைற்மடைய பேச் கதைத்து
 முழுத்து
 மறு நாள்
 காலையிலே அவர்
 விழிணுன் போன்று
 விழுத் தர்த்து
 வீதியில் போக்றார்
 அண்ணன் என்று
 யாரோ அழைத்துப்
 தலை குன்றத்தாரே
 நமை

சுடர் ஓளி - ஞாயிறு வெளியீடு

15-11-2017

நாள் முழுக்கவும்

பீட்டுக் குழல்
 சல்லின் ஒவ்வொரு
 துறையில்ருந்தும்
 ஆவி ஏன் குன்றும்
 வெளி வரவில்லை
 என்பது அவளது
 கிள்வேளைக் கவலை

அவனும் மூச்சடக்க
 மூச்சு வீட்டு
 எக்கிள் குழலுக்குள்
 அழியல் போகவும்
 குத்த எடுத்து
 அவியல் ஆவி
 மூச்சு வெளியேற
 வழி சொய்து
 யார்க்கறாள்
 குத்துக் கொத்துக்கும் ~
 தண்ணீர் ~ பானைக்குள்
 நீச்சலடிக்கறது!
 ஆவியை வெளியேற்றவிடு
 என்று அவனும்
 கொத் தண்ணீருடன்
 வியாதக்கறாள்

அவள் முகபாவத்திலும்
 பாற்றையிலும்
 தன் நாலு பெண்

பிள்ளைகளையும்
எப்படி கறைசேர்த்து
வெளியேற்றுவது
என்பது குப்போதைய
உணர்வுமோ

அதற்கு ஒரு வழியையும்
அவள் எத்ரபார்க்கிறானா?
குப்படி குப்படியாகவுள்ள
செயல்களிலெல்லாம்
வெளிச்சும் வர்வை
தேடு.

டான்ட் ரோஜ்

ஒலைக் கூறைமேல்
 அவளது குடும்ப வறுமையும்
 சேர்ந்ததாக வெயில் காப்பிற்கு
 மன் வீதி வழியாக
 வீச்கிற காற்று
 வாசல் வழியாக
 குடிசைக்குள்
 தூசியோடு கூழல்கிறது
 வந்தநியல் குங்குமம்
 கூப்புறுந்தாலும்
 ஒழியிறந்த கூந்தல் -
 ஆண் பூவும் பெண் பூவுமாக
 கீரு குழந்தைகள் -
 ஸ்ராது வெட்டி ஸ்ராது
 ஸ்ராபாரம் செய்தும்
 கால் வயற்றுக் கஞ்ச
 குடிக்கவும் கூட பெரும் கஷ்டம்
 கூண்டு வக்காடியல்
 ஏற்றப் போன
 கணவனைப் பற்றியே
 னந்த ஆண்டு கடந்தும்
 அவனுக்கு மாறா நினைவு -
 சொந்தங்கள் ஒன்று வந்து
 பிள்ளைகள் கையில் பீட
 பச்சையினை உடனே அவள்
 பற்றதாள் - தூ (ர) - எற்றதாள்
 வீதியிலே

தினகரன் வாரமஞ்சரி

01-10-2017

கூடுவே கிருப்பது

நெந்தச் சாக்கடை
 மன்றர் குணங்களை
 நீங்கள் பாருங்கள்
 அச்சுக்கத்துக்குள்
 எல்லாம் முக்கை
 விட்டுப் பார்ப்பது
 வேற்களை விட்டுப்
 போகாது !
 எவ்வரயும் கொழிய
 வார்த்தைப் பேச்சனால்
 கல்லெற்வது
 வீவாக்ஞாக்கு ஒள்ளை !
 தறந்த கண்களுடன்
 மற்றவர்களின்
 பலவினங்களுக்குள்
 வீவர்கள் புதைந்து
 போய் விடுவார்கள் !
 கொல்லவே முழியாத
 ஆசைகளை மனதில்
 வைத்துக் கொண்டு
 கனத்த பாம்பைப் போல
 வீவர்கள் வழிக்கறார்கள் !
 மனதில் வீவர்களுக்கு
 பிறரை பார்க்கும்போது
 பொறுமையில்
 கொப்பளங்கள் வொழக்கறது !
 உடம்பு குயலங்கள்
 வறண்டு போனாலும்
 ஆசை ஷ்பாது
 ஒழுக்குப் போடுக்கறது !

தினகரன் வாரமஞ்சரி
 06-08-2017

அர்ந்த

எந்தக் கடவுள்ததும்
 உங்கள் கைவிலுள்ள
 பஸ்ப் பானையை
 எனக்குக் தாருங்கள்
 என்று நான் மன்றாடவில்லை !
 என் கழுத்துடன்
 உடல் பூராகவுமே
 நகை உருவும்
 கொண்டாட வை - என்றும்
 நான் கடவுளை வேண்டவில்லை !
 அமைதியாக உறங்கக் கொண்டு
 சோம்பலாக வாழ்வதையும்
 நானே எனக்குள்
 சப்கிக்ரேன் !
 யார் எனக்கு
 பக்த நூல்களிலிருந்து
 வலை வீச்னாலும்
 சுக்கக் கொள்ளாது
 விமோசனம் அடைய
 வெளி வந்து விடுக்ரேன்
 எல்லாமே சீர்தூக்க
 கடவுளர்களைத் தேடு
 தெரியும் தூர் பயன்த்தலே
 முடவாய்க் காண்பது
 சாவு ஒன்றே
 என்று தெரியதே

கிளைகளே என் கிதயம்

நுன் நீருற்றுக்கேறன்
கிலைகள் ஈரப்பசையாப்
மன்னுக்கிண்ணன

நட்சத்திரங்கள்
ஒவ்வொன்றையும்
கிலைகள் யார்த்தவாறு
முத்தம்டுக்கிண்ணன

காற்றன் சிறு
அதைவுக்கு
பசுமைச் சிறகழிப்பு
ஒரு நடனம் போல
காணப்படுகிண்ணனு

யாருமே புறக்காத
உச்சப் புக்களின்
நறுமலைத்தை
மேகத்தைப் போல
நுன் கிருந்தயா
சுவாஸ் ஸிக்கேறன்

கிலைகளை மூடுகையில்
அமைத்தியறும் கிதயம்
என் கவலைகளையும்
போக்குக்கிண்ண

கிலைக் குடைகளுக்கு
கீழே கிருந்தே
கனமை தொட்டு
கிளைப்பாறுக்கிண்ண
மனம்!

தினகரன் வாரமஞ் சரி
13-08-2017

கிளாத்தை சொல்லுவேன்

பழைய நினைப்பு
இப்போதைய மறைப்பை
எனக்குத் தறக்கறது

நான் பிறந்த
விழும் நினைவுகளை
சுகமான சுவாசமாக
கொள்கிறேன்
என்றுமே எங்களுக்கு
கல்வீடு கட்ட முடியாது
என்று நினைத்த அன்றைய
எங்கள் கிராமத்து மக்களின்
மன உலகத்தையும்
நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்
இப்படியான அந்தப்
பழைய வீட்டை
போய்ப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஒடுசை
என் மனத்தில் எப்படி
துள்ளீக் கொள்ளிறுக்கும் என்பதை
நீங்கள் என்னெப் பாருவ்கள்!

நேந்த நினைவை மனத்தில் சூழந்து
பிறயானம் பண்ணுகிறேன்
ஊரும் வந்து விட்டது
கன் வீட்டைப் போய்
பார்க்க முடியும் என்றத்தில்
மனம் பறவசப் படுகிறது

பூக்களின் பிறதேசத்தில்
மட்டும் வாழவென்று

விரும்பும் யழக்கமுள்ளவன்
அதனால் பழைய சினிமா
பாடல்களையும் பழையாடி
நான் நடக்கிறேன்

பறகு பாடல் ஆசையை
துறந்து கேள்விகளை
மனதில் அசைபோட்டாடி
போகிறேன்

வீதியல்
யாரை யாரையோ பார்க்கிறேன்
வெட்டி ஓட்டுப் போடுகிறேன்
சா... ஞாபகமே வந்ததாகவெல்லை
எல்லா மன்தர்களும்
அங்கு நான் அறியாத
புதிய மன்தர்கள் தான்!

என் மேலான சொர்க்மாகிய
வீட்டுக்குப் போய்
வேலீப் படலை திறந்தேன்
மற்றத்தழியல் சாந்தமான
ஒரு வேப்ப மறம் நற்கும்
அதைக் காணவெல்லை

என்னைக் கண்டதும்
வீட்டுக் கதவுகள் யாவும்
பூப்புக் கொண்டதாக காணப்பட்டது
விருப்பமும் வெறுப்பும் கலந்த மாத்ர
வீடு என்கைப் பார்ப்பதுபோல ஒருந்தது

இருவரும் பேசுவோமா?
என்று வீட்டைப் பார்த்து நான் கேட்டேன்

நான் வாழும் வாழ்வை
 துடைத்து அடிந்து விடலாம் என்றது வீடு !
 ஏன் அப்படி ? என்று நான் கேள்விகேட்டேன்
 அதற்கு வீடு சொன்ன பதில்
 உறங்குக்கிறேன் விழிக்கிறேன்
 திருதானே என்னுடைய உலகம்
 ஒர் நான் செய்யப் போன்றியது ஒன்றுதான்
 கூறப்படு!

அதைக் கேட்டதும்
 நீ அப்படி எல்லாம்
 நினைக்க வேண்டாம்
 என பதில் கூறின்டு
 நான் கண்ணீர் சிந்துக்கிறேன்

நீ ஏன் கூப்படி கண்ணீர் சிந்துக்கிறாய் ?
 பெப்போது குங்குதான் யாருமே கூப்பதில்லையே ?
 வறுப்பு விடாகத்தான் நான் கிருக்கிறேன் ?
 அது தெரிந்தால் போதும் உனக்கு !
 என்று வீடு சொன்னது
 எனக்கு வயிற்றைக் கலக்கியது
 சுறு சுறுப்புடன் மலம் கடிக்க
 வேண்டுமாப் போல அவசரம் கிருந்தது

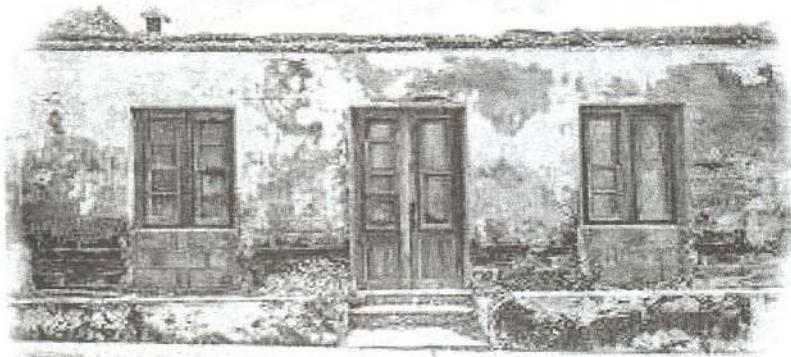
என் தேவையை
 உனக்கு ஒரு
 சொல்லல் சொல்கிறேன்
 வயிற்றை கூப்போது
 எனக்கு கலக்குக்கிறது என்றேன்

வீடு சொன்னது
 எல்லோருமே உனக்கு
 சொந்த பந்துங்கள் எல்லாம்

கைவுடுச் சென்ற இப்பகள் இவை
 ஓங்கே முற்றத்தல் படுத்திருந்த
 வயோதிப் நாயும்
 எங்கேயாவது போய்த்தின்று
 ஒங்கே வந்து படுத்து
 ஏதோ வாழ்க்கையை போக்காப்பி வீடு
 ஹெந்து வீட்டு
 அதற்குப் பிறகு என் கண்கள்
 முற்றத்தல் உள்ள புற்களைத்தான்
 பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது

நான் தத்துவம் ஒன்றும் பேசவில்லை
 நீ தண்ணீரற்ற
 கழிவுகளை சுத்தம் செய்யாத
 அந்த டெத்துக்குத்தான் போகப் போக்றாய்

ஆகவே உன்னுடைய அலுவலை
 நீ அங்கு முழுத்து வீட்பால்
 வேங்பி பாவட்டை ஒலையால்
 துடுத்துக் கொண்டு
 உடனே உன் கூத்துக்கு
 திரும்பீப் போய்ச் சேர்

பொயிக்கு பதாடகன்

பம்புச் சட்டையுடன்
 இருக்கிறான்
 அரசியல் வாத்
 நறம் வெளுத்துக் கொண்டே
 போகற் போது
 கழற்ற விடுகிறான்

 கரிய நறக் கண்ணாடியுடன்
 வள்ளுவீப் பள்ளுப்பு
 ஒடைக்குள் மாறியவன்
 மேடையில் மக்களை
 எமாற்றும் வழி தெரிந்து
 பொய்யையும் கடு
 கத்தீப் பேசுகிறான்

 ரெவு அவன் வந்த
 வாகனம்
 ஸியலும் முன்னமே
 போய் மறைய
 தூப்பு அண்ண்த
 தொண்ட்ரகள்
 ஒன்பறுக்ககள்
 கழற்ற வைத்து

 கூப்பும் நடந்த
 முற்ற வெளியை
 கூப்பும் பெருக்குக்கன்றன்
 தேச் சேவையாக

தினகரன் வாரமஞ்சரி
 27-08-2017

கிருள்லே தரு நஷ்டையர்

அவர்களோ
 தம் உணர்ச்சிகளை
 கிருள்ற்குள்ளே
 மறைப்பத்திலை!
 ஆத்ம பலம்
 பெற்றதனால்
 எதற்குமே
 அஞ்சல்வதும்
 இல்லை!
 தங்களை
 பெண் ஒன்றாக
 சமூகத்தில்
 விளங்கப் படுத்த
 யாடுபடும் குநக்கோள்
 அவர்களுக்கென்றதாயுள்ள
 சுதந்தரமானதே!
 சூரியனது நிறம்
 என்றுமே மாறாதது
 போன்றுதான்
 பெண்கள் நாஸ்கங்கும்

 என்ற தனித்த குணம்
 அவர்களுக்கு!
 அன்பே வாழவொடுத்த
 மனதுள்ளே நல்ல
 குளங்கங்கும் அவர்களில்
 கிருப்பதை
 எவருமே காண்பிற்றி!
 ஆண் களுத்தை

முத்து என்று
 பெயரிடதாக
 அழைக்கிறோம்
 பெண்ணை
 மனி என்று
 சொல்ல அன்போடு
 மரியாதை செய்கிறோம்
 ஆளாவும்
 முன்றாம் பால்
 குனம் சார்ந்த
 அவர்கள்
 கிறவன் படைப்பில்
 ஒரு மாலையில்
 கிணக்கப் பயற்ற
 குருத்தினங்கள்
 அல்லவா?
 குயல்யாக
 அவர்களோடு
 அமைந்துள்ளதை
 உலகே நீ
 எவ்விடத்திலும்
 ஒதுக்க வைந்து
 பகைப்பது
 நீதியோவன
 சொல்! சொல்!

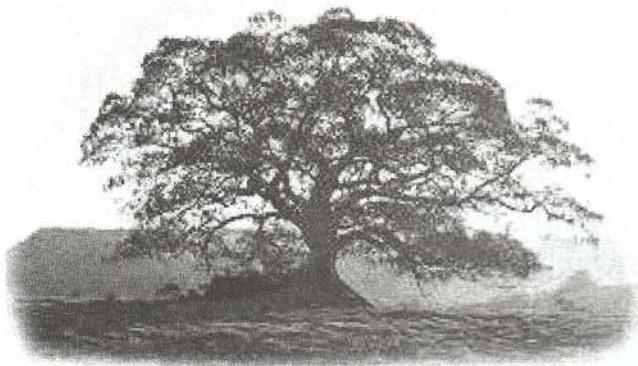
சுடர் ஓளி ஞாயிறு வெளியீடு

04.02.2018

சேற்றுச் சுவடுகள்

கோடால் நுனியால்
 அந்த மரத்தின்
 வாழ்வு
 முடியப் போகறது
 முச்சை தடை செய்து
 உயர்ந்து வந்து
 விழும் அவன்
 வெஞ்சுதல்ல்
 மறம் நடுங்குகறது
 ஒரு காலம்
 அதன் தலையையும்
 கன்றுப் பருவத்தில்
 என் தாத்தா
 துடன் வளர்த்த
 மறமாம்!
 அதன் பொருட்டு
 அன்றும் அந்த மறம்
 என் வாழ்வில்
 மறக்க முடியா
 நன்னவுப் பெட்கம்!
 எத்தனையோ
 பறவைகளின்
 வயற்றுக்கு
 அதன் காய்கள்
 உணவு!
 திருநாள்
 கொண்டாட்டங்களிலே
 அன்ன உழங்சல் அதில்
 அமைத்து
 தலை சுற்றுக்

வகாள்ளும்
 உயற்மாய் போக அதை
 சிருவர்
 உன்னி மத்திது
 ஆட்டுவார்கள்
 காற்றல் பயணம்
 பள்ளுக்கறது போல
 ஊஞ்சல்ல் உள்ள
 எங்களுக்கோ
 மக்ழச்சியடன்
 சுடவே
 பயழம் சேர்ந்ததல்
 சொன்னுக்களும்
 நடுங்கும் !
 கீப்யாற அந்த மரத்தின்
 நீண்ட கதைகள்
 சொல்லும்
 பலரிலே குப்போது
 நான் மட்டுமே
 உள்ளேன் சருகாக்யும் உயிரோடு

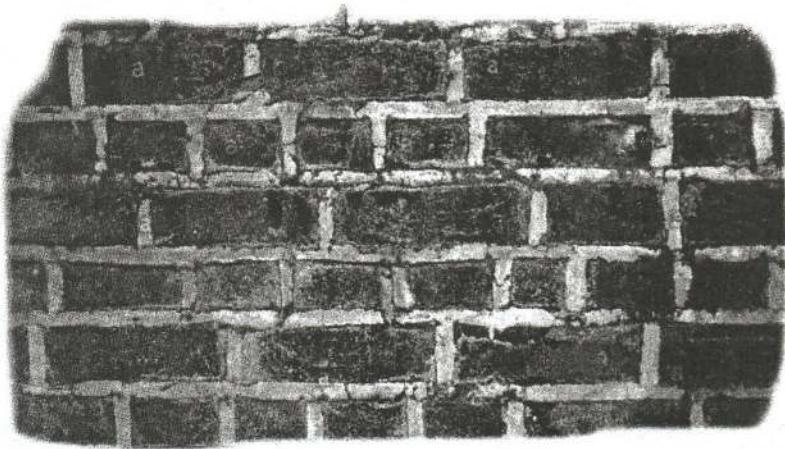

தினக்குரல் மஞ்சரி
 10-09-2017

நல்லது போவுட் வந்து

மரவேங்கைய வெட்டு
அழக்து ஸ்ட்டு
கீப்போது மதில் சுவர்
எழுந்து ஸ்ட்டது
நெந்த ஸ்ட்டலே
உள்ளவர்கள் எல்லாம்
ஒருவர் பின் ஒருவராக
வெளி நாடு போய்க் கொண்டே
கீருக்கறார்கள்
பிறநாட்டில்ருந்து
காசு வர வர
வாழ்க்கையும் மாற்ஸ்டது
நெந்த வாழ்வின் நிலை கண்டு
பொறாமையில் கொத்து
ஸ்ரூப்குவோர் பலர்
துளித்தவற்றை களவுய்
தன்னுக்கு ஆடுகள் போல
சிறு சிறு தீங்கும் செய்துஸ்ட்டு
வீரயம் கூழந்த காண்வென
சொல்லியவாறும் போகறார்கள்
ஆள்ளா ஸ்ட்டல்
தாயும் தகப்பனுமே
ஒடுங்கப்போய்க்
கீடக்கறார்கள்
காற்று கடந்து
செல்லாத ஸ்டத்து

குருவர்ன் குதயமும்
சுருங்க வருகற்று
மௌனத்தோடு குருக்கும்
நீந்த விப்ரன்
வெளிச் சுவர்களிலே
எப்படித்தான் நீந்தப் பாச்
மாயமாய்ப் பயந்ததோ

தினிகரன் வாரமஞ்சரி
24-09-2017

சேர்ந்தேயருப்பது

தமாறை
 சேற்றன்
 குள்கர
 உண்ணந்து
 கிருக்கறது
 பூவன்
 மஞ்சுவான
 வீரப்புக்கு
 குள்ளச்ச
 அவசயம்
 நாற்றச்
 சேற்றைக்
 கடையந்து
 தமாறையோ
 வாழாது!
 மன்தனன்
 உடல்லும்
 மனத்லும்
 கழவுகள்
 உண்டே!
 அந்தக்
 கள்வுகளாற்ற
 மன்தன்
 என்பவன்
 முழு
 உலக்லும்
 காண்பதற்கு
 ஒல்லையே!

சுடர் ஒளி ஞாயிற வெளியீடு
 01-10-2017

கிழவளாட்டு உண்டையீடு

குரிய ஒளிபிள்
கருங்களை
மூத்துக் கொண்டு
மலைக் கெழகள்
நடனமாடுகின்றன

புக்களை தென்றல்
காற்று அசைப்பனும்
பழைய நிலையிலேயே
திருத்தியும் வைக்கிறது

சத்தமன்றயே உத்ரும்
புஷ்டும்கள் எல்லாமே
இறந்து போனவர்
நாக்களுக்காப்
இறத மற்யாதை
செலுத்துகின்றன

பார்வைக்கு
ஊஞ்சலாடும்
குளிர்கை அழகு யாவுமே
நிலைத்ததாகவும்
நினைப்பதே
அறியாமை

தினகரன் வாரமஞ் சரி
15-10-2017

கிரு[ண்ட] நலை

போக் குனத்தல்
 கம்பிரங்களைக் கழத்து
 மன்ற வாழ்க்கைக்கு
 என்னதாலும் ஒரு
 நன்மை உண்டா?

நல்ல சிந்தனை
 உள்ள மக்கள்
 போக் காட்சிகளை
 தங்கள் முகத்தல்
 கொண்டு திரவதில்லை

ஆயுதங்களாலே
 வழந்து போய்விடும்
 மன்ற நேயம்!

யுத்தத்தினால் மன்றத்தை
 எப்போழுதுமே மீட்டடுக்க
 முடியாத நாடுகள்
 முன்னம் தாங்கள்
 விணாக்கிய
 காலங்களுக்காக
 வெட்கப்படுக்கிறன
 ஆனாலும்
 வைத்திருக்கும் ஆயுதங்களை
 தூக்க ஏறிய முடியாமலும்
 அவைகள் அழுத் தொடர்க்கின்றன.

சுடர் ஒளி ஞாயிறு வெளியீடு
 15-10-2017

எஸ்போதும் நடக்கும்

உலக உருண்டபையில்
தலையில்ருந்து ஆரம்பத்து
பாதும் வரை ஆண்ட
அரசர்கள் ஞான்தனர்

அரசர்களின் அத்காரங்கள்
கிரும்புக் கணமாய் ஞான்து
குழமக்கள் முச்சு மலையும்
காலத்திலும் நசுக்கன

ஞான்புடன் கள்மன்
கலக்கவே முடியாது போன்றே
கொடுங்கோன்மையுடன் மக்கள்
ஒன்று படலும் முடியாதாய்றறு

மக்கள் ஒத்துழைப்பில்லா
அரசவரல்லாம் குதனாலே
போறுக்கும் களத்திலே
பறந்து போய்கும் பத்திரப்போல
தொலைந்ததாய் போனார்கள்

சாவாமை மங்க மக்கள் சக்தி
அரசர்களது அத்காரங்கள்
இரு பர்வதமாக கீப்புமுயை
நிரப்ப ஆரம்பத்தாலும்
அதை சுக்கு நூறாக்கியுடைத்து
தவிடை போக பறத்திடும்

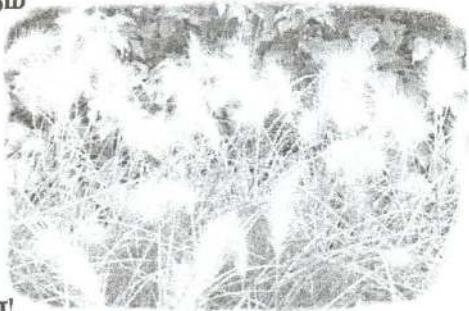
சுடர் ஓளி ஞாயிறு வெளியீடு
31-12-2017

எண்ணாச்சிகள்

என் பூந்தோப்தத்தே
நானே நடவு செய்திட
சின்னஞ்சு சிறிதே
முட்கனும் கானும்
ரோஜாக்களே!

சுவாசத்தற் குள்ளாக
அள்ளியே அனைத்துமே
மஞ்சள் நற விர்வான
செவ்வந்திகளே!

நடையிலே நான்
அலைகற யோதின்ஸல்
அஸ்கேயும் படுங்க
வந்து கூகே நட்ட
காட்டுப்புக்கன்றுகளே!

யெற்கையாகவே சேர்ந்து
வளர்ந்தும் விட
அத்சயங்களில் துள் அழகான
புற்புக்களே!

உங்களை எல்லாமே
காலையில் எழுந்து வந்து
ஒரு சொல்லும் பேசாமல் பார்த்தால்
என் மனப் பூந்தோப்தமும்
நெக்கவே மாப்பாத நம்பக்கையோடு
புக்களை எல்லாமே புப்பக்கறதே

சுடர் ஒளி ஞாயிறு வெளியீடு

24-12-2017

முழுக்க அரந்து

உலக முழுமைக்கும்
சொந்தமாகப் பெய்யும் மறை

என் வீட்டுக் கவையிலும்
சட சடத்து வந்து விழு

குடு மந்தம் விளக்கே
கால் நீப்புப் படுத்திருந்தேன்

காற்று மலையைக் கொண்டுவர
த்திருப்போ மஹமறையும் வந்து

தீடுத் தீபாக வீட்டுப் பெய்ய
நம்மையும் காப்பாற்றுன

குடிசை வாழ் ஒதுயங்களும்
ஒறைவனை அப்பும் வேண்டு

அவரது நிலையினையும்
ஏர்க்கப்பட்டே நினைத்திருந்தேன்

இனாலுமே வெறுக்க மனம்
மலையை உதற்றி தள்ளுவனோ
ஒருப் போதுமே கல்லையே

சுடர் ஓளி ஞாயிறு வெளியீடு
01-10-2017

சிரிபு

அந்தக் குழந்தையின்
 ‘பள்ள’ சிரிப்பின் மீதே
 ஒதை மிகக் கொண்டேன்
 என்னால் கண்டும் பிடிக்க முடியா
 அந்த வானத்து நட்சத்திர அழகெல்லாம்
 நெந்தப் பால் பருவக் குழந்தைச் சிரிப்பிலே
 நான் ஒன்றெனவாக கண்டேன்!

கண் முடாதே அச் சிரிப்புக்குள்
 நானும் ஒன்றாகவே உறைந்தேன்
 என் வாழ்வின் ஈந்தோரை சமுத்திரவென்று
 புத்தகங்கள் பலத்தடியும் யாக்கிறேன்
 யாத்ததை சுற்பமாக்கும் சிந்தனையடிடன்
 கீர்ணான தேநிரும் கீஸ்பமோட்டருந்துவேன்

ஆனாலும் உள்ள ஒவ்வகளெல்லாமே
 அந்தப் பல் முளைக்காத யாலகன் சிரிப்புக் கண்டு
 மறந்த நிலையாக உழந்து போயிற்று

அந்தப் பிள்ளையைப் போலவே
 காற்றை வாயால் உன்க் கொண்டு
 நானும் பில்போ சிந்துப் பார்க்கிறேன்
 கேயேசு நும் ஸ்டீர்க்கு உபதேசத்து
 குழந்தை மனதாய் நானும் ஒளி பெற

சுடர் ஓளி ஞாயிறு வெளியீடு

03-12-2017

கிப்படியும் ஆய்வு

வர வர கூந்த வெய்வுக்கு

வெப்பம் உறுஞ்சிய

காய்ந்த உதடுகளுடன்

வழங்கும் பய்ராகவே

நாறும் வதங்குக்கிறோம்

மகா சூட்டைப் பெற்றநல்

மன்த குதயங்களின் தூஷ்பு

நெட்டு முந்தததைப் போல

ஏழத்துக் கொள்கிறது

ஒசோன் கிமையை

சேதப் படுத்தியதல்

பூமக்குக் கிடைத்த கேடே

கூங்கு கனல் பற்றல் ஆகற்று

நிழயல் மாட்டே

உவழணத்துடன் விரிய

உடலன் மயிர்க் கண்கள்

வேற்கவயை குழாய் நீர்

வெள்த் தள்ளலாய்

கிறைக்கிறது

மன்தனை கியற்கையுடன்

வழி விட மாட்பாத

விஞ்ஞான கண்டு

பிழப்புகளின் அவசரம்

எல்லாவற்றையுமே தனக்குள்

அள்ளுத் தன்த்துக் கொண்டு

ஒற்றைப் புல்வுக்கும்

ஆய்வு நடத்துகிறது

சுடர் ஓளி ஞாயிறு வெளியீடு

26-11-2017

முற்பாடு

புரியாத ஒருமொழியிலே
பறவைகள் தான் காலையிலே
பாடுகள்றன

வேறந்தக் காலத்தையும் ஷட்
மக இன்ய பாடலை
தம் மொழில்
உதயத்தில் பாடுகள்றன

வரிசையாக அண்வகுத்ததுபோல
ஒசை பெருக்கறது !
அந்தப் பாடலை
கற்றுக் கொண்பயா
ஒரு பாடகன்
அறைத் தூக்கத்தில் ஒருக்கறான்
உள்ளத்திலே தீராது
உம்பிந்து தள்ளும்
அந்த ஒசை வெள்ளத்தை
தனக்கென்று தனத்துப்பை
உருவாக்கி கொள்வது
கீப்போது அவனுக்கு
சாத்தியம்தான்!

அவன் கீப்போது ப்ரபலமாக
பாடும் பாடல்கள்
அனைத்துக்கும் உற்றுவாய்
பறவைகளின் பால்களில்ருந்தே
வாழ்ந்ததுதுத்து

சுடர் ஓளி ஞாயிறு வெளியீடு

12-11-2017

காண்பீர்!

விபரக்கணக்கல் நான் கற்ற
நூல்களை எழுத்தல் வடிக்க
எனக்கும் மிக ஆசை!

இளமைத் தறன் உள்ள வயதில்
கார்ல் மாக்சன் நூல்கள்
என்னைத் திருந்திய ஒருவனாக்கியது
பால்ஸ் பாயின் அன்னா கரீனா
காதல் நவீனம் எனக்குள்ளாகவும்
மனவேர்ணல் துளிர்த்தெழுந்த
காதலை புத்திட செய்தது

*அந்த ஆசை கொண்டு மேவிட
பல நூல்களை தேழி எடுத்து
விந்திருந்தும் யாத்தேன்
சல நாவல்களை பழத்து
துயரில் குலைந்து வருந்த
கண்ணீர் உருத்திடேன்

காப்காவின் நாவல்கள்
என் உயிரையே உருள
விடதாகவும் ஆக்கற்று

மன்ற முகங்கள் துண்புதைத்தீடு
வல்கண்டு நானும் அழுதேன்

எல்லாக் கதைகளின் நிழல்ருந்து
நானும் அவதாறும் எடுத்தேன்
என்னை கைக்கயத்தோடு
வாழ்ந்தவாய் செய்தது சலப்பத்காரம்

எத்தனையோ நூல்களை
யழத்துப் பார்த்தேன்
சலப்பதீகாரத்துக்கு நிகராய்
என்றும் நிலைக்கும் தமிழ்
மொழிதன்லே சுறந்த
வேறோர் காப்பியமே ஒல்லை
என்ற வர்மமையாம் உண்மையும்
அந்த காப்பியத்திலே வாழ்ந்த
நினைப்பிலே தேய்ந்து முடவெடுத்தேன்

சுடர் ஓளி ஞாயிறு வெளியீடு

29-10-2017

நட்சர்த்து நன்றது

குறுக்ய உங்கள்
 ஆயுச உள்ளா
 வாழ் நாள்ளில்
 ஆயிரம் வருபங்கட்டும்
 மேலே வாழுக்ன்ற
 எங்களையும்
 வெப்ப வீழ்த்த
 முனைக்றீரகளே
 என்றது மரம்

உங்கள் ஒளமையை
 ருப்பல் கூழுக்கற்றிகள்
 உங்களைக் காப்பிலும்
 நாங்கள் பெபாழுதுமே
 செழித்தவை என்று
 மகிழ்வட்டும் கூறியது

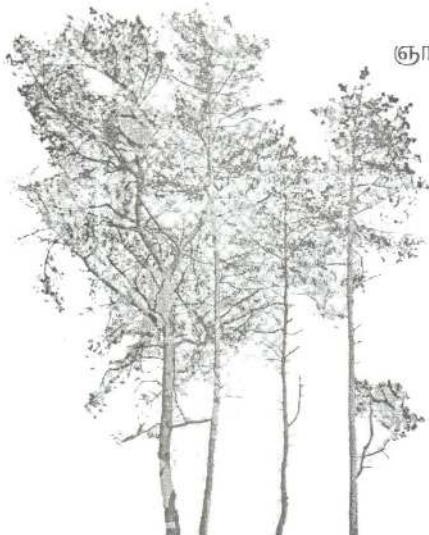
என் கண்கள்
 அதன் மேல் நிலைத்து
 அறிய - கிண்ணமும் சொல்ல
 நல்லவைகள் இருக்கின்றன
 என்றது மேலும்

எங்கள் சகோதரர்களின்
 நீஷய கால வரலாற்றில்
 ஒப்பாழுதும் காப்சி
 உள்ளதாக நாலூயிரம்
 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவும்
 வாழ்பவர்கள் இருக்கிறார்கள்

உங்கள் தலை முதறகளை
நீங்கள் தேரட்செய்க்கிறார்க்கையில்
சாகா உறுதியிடன்
வாழும் நாங்கள்
இன்றும் சூரியனு வொய்யல்லவே!

மறம் கேட்ட கேள்விக்கு
ஒருமடங்கு அப்பாலும்
நாங்கள் வாழ்வோம் என்று
எப்படியாக ஒரு பொய்யை
நானும் சொல்ல

என்றாலும் ஒரு நின்றெம்
என் மனத்துள்
மறத்தின் வாழ்வை
நானும் நேச்சிப்பதாக
எழுத விட்டு
முச்சமுத்தேன்

ஞாயிறு தினக்குரல் வாரமஞ்சரி

19-11-2017

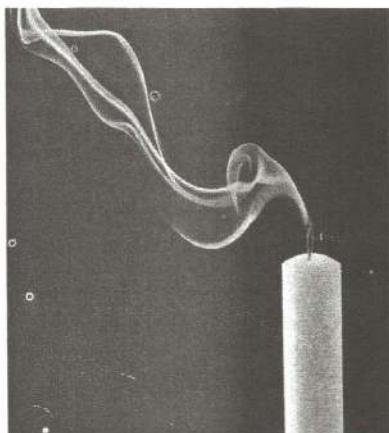
தறந்த உண்மை

நீங்கள் நினைப்பது போல்
 உங்கள் கடவுள்களை
 மக்கள் மனங்களில்
 உருவாக்க முடியாது
 உடைந்து வநாருங்கீப் போகும்

வாழக் கற்றுக் கொடுக்கும்
 உங்கள் துறவு
 அழுக்குப் படுத்தாத
 காளி உடையை
 உடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது

மதவெற் ஏற் வீட்டவர்களின்
 சவாசங்கள்
 கள்ளச் சாவிகளை
 வைத்துக் கொண்டு
 வேற்றுச் சமயக்காரர்களின்
 கோயில்களை குறிவைத்து
 கற்றுக் கொண்டிருக்கிறது

அரசியல் அத்காரம்
 முழுவதுமே சமயத்துக்கு
 அழிப்பிந்து கீட்கக்
 கூலயங்களில் ஏற்ற வைத்திருந்த
 வளக்குகள் எல்லாமே
 அனைந்து விடுகிற
 தீபங்களாய் ஆகின்றன

சுடர் ஒளி - ஞாயிறு வெளியீடு
 19-11-2017

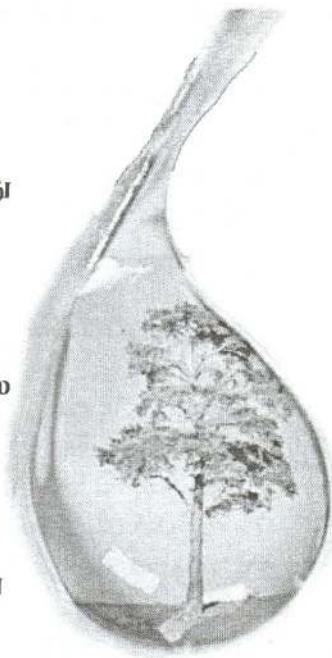
கண்ணீர்

மறம் வெட்டும் மனதனை
அந்த மறம் எதிர்த்து
நங்க முடியுமா?

கைலகள்ளிது சலசலப்போடு
அது முறந்து விழுதகயில்
வானின் நட்சத்திரங்களும்
மன்றிலே உதிர்ந்து
விழுவது போன்றும் கிருக்கிறது

இவ்வேளை சல்வண்டுகளும்
சத்துமடுவதை அறவே
தவிர்த்தும் ஸ்டென்
பறவைகளும் நிகைத்தாற்போல
அமைதி கொண்டன

மறம் யெற்கையின்
ஒருத்த பந்தம் என்பதால்
அதன் அழகிய கண்களில்ருந்து
சிந்துக்கிறதே கண்ணீர்!

சுடர் ஓளி - ஞாயிறு வெளியீடு
22-10-2017

சதுராட்டுக் காத்தருப்பு

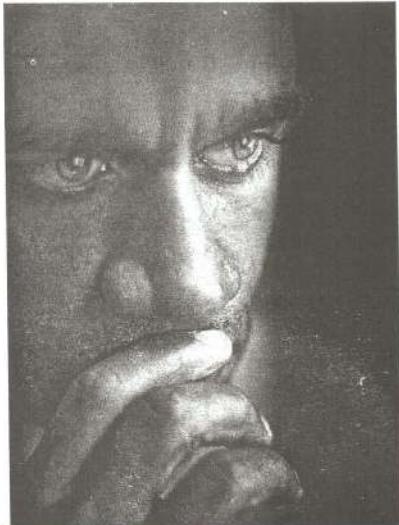
நுண் கடன்
வெற்ற பலருக்கு
இன்று நம்மத அழிய
தொடர்ச்சி விடது

வீழியினை
கொடுக்கும் இந்நாள்
வீழியவே வீழிய
வேண்டாம் என்று
நாத்திரை வீழிப்பலேயே
வீர்களுக்கு முச்ச
திணறுகிறது

உண்பதற்கும் முழியாமல்
பசி என்கிறதே வீட்டியாக
வயிற்றுக்குள் இருந்து
ஏற்ந்திட வல்க்கிறது
வீழ ஒடுக்கப்படது
அசை போப்பாடுகாத்திருந்து
முப்பது நாள் முழுமைபெற
வலை வீச்தி தேழப் பிடிக்கும்

கழுத்து வரை வந்து
கூறுக்கும் கீக்கடன் சுமை
உயிரெடுக்கும் யமனாகவும்
வந்து எதிர்ல் நிற்கும்

தலையிலே பெரும்
கடன் சுமையை சுமந்ததுய
கண்ணீர் சொந்து அழுக்கும்
சொந்தங்களை பார்த்து
ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் விடவும்
உறவுகளுக்கு ஏற்க்கழும் கிள்ளையே!

தினகரன் வாரமஞ்சரி
05-08-2018

கொள்ளள போச்சுதே

குலுங்கச் சிற்பிகளாய்
உள்ள - ஒப் - பூ - லுலகழக்னை
ஏர்த்திடவே தெற்நீஷ்டா
மன்துரைத்தான் என்னென்பதாக
எடுத்துறைக்க

எப்பொழுதையும் கண்ணக்குள்
உருக்க் வீட்ட யாடியே
சுந்றும் மறந்து சூழலும் மறந்து
வாழ்வின் இனிய சுகமெல்லாம்
சூனிய வெள்க்குள் போக

சிறையிட்டும் தொலைத்தீட்டு
சோம்பல் வெளிச்சுமதில்
இப் பூவுலக வாழ்வை வெறும்
வெறும் நிறலாக நினைத்து
மனதில் உருப் போட்டு

பகலான இனிய
பகலையும்
ஏரவான அமைந்
இருவையும்
கழிப்பது என்னே
இவ் வகைத்தனில்
நன்றானதோர் வாழ்வென
எசால்!

தினகரன் வாரமஞ்சரி
23-09-2018

விச்சல் டகரந்தது

நான் இங்கு பறந்தேன் என்பதனால்
எனக்கு எப்போதுமே ஒதுவே செழிப்பான கிராமம்
ஆனாலும் சல காலமாய் நாக்கு நடனக்கவும் இங்கு
தண்ணீருக்கோ மக தட்டுப்பாடு

அனல் காற்றும் சல காலம்
சவாச பையையும் சுருள வைத்து தாக்குமே!
அருகே உள்ளதான் அமைத்தக் கடலும்
வற்றப் போய் வந்து கனல் எழப்ப

அலை மீது யடக்கலே பயணமாகும் மீனவரும்
குடுப்பளவு தண்ணீர்லே நின்றும் கொண்டு
வலை வீச்யும் மீன் பிழப்பார்

வியர்தவையன் கடும் கந்தம் சேர
தெவகள்லும் நான் தூங்கட்டுறேன்
வறண்டு நகர்க்கிற காலம் மட்டும்
தேவுதான் எங்கள் கிராமத்தின் வாழ்வு

ஆனாலும் வறண்டதுகள் மாறியிலே மீண்டுமே
முன் போன்று ஒன்றாக அப்பழயாக ஒல்லை
மீண்டும் மழை பய்து அழகுச் செழிப்பாக்ட
எல்லா கவலைக்கழுமே தட்டிக் கழிந்ததாக்
நிமீத்தந் விடுவோம் எம் வாழ்வனை
நிறந்தர வானத்தைப் போல

தினகரன் வாரமஞ்சரி
12-08-2018

கிளக்க கடவா நலை

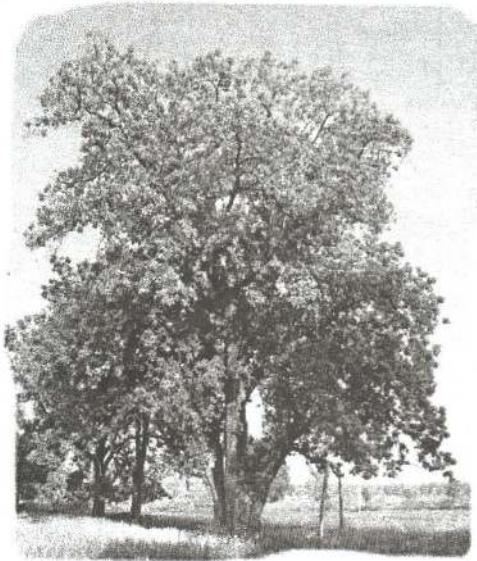
அழ மரமும்
 அழக்களைப் பெற்ற
 கலுப்பை!
 அது மேலே பலவாக
 க்களை க்களாத்தும்
 கையைர்த்த
 பசுமையாயுள்ளதை
 கின்றும்தான் நான்
 என்ன வியப்பது
 என்றே பார்க்கிறேன்

அதன் நிழலன்
 நன்மையையே
 வஞ்சும்பி கின்றும்
 ஆயுள்ள மன வல்லம்
 பெற அதன் கீழ்
 போபி நன்று
 ஆறுகலை கின்றும்
 கூவ் வயத்திலும் நான்
 தய்ரிப்பத்திலை

குளிமை கொண்ட
 குளிந்த தேன் பு
 ஒரு வாசம் பூட்டி
 காற்றின் லூற்றனல்
 என் சுவாசமும்
 மனக்கவாய் வைத்து
 அதை மக ரசக்கும்

அன்று ஆக
 கீன்றுமே கூட
 வெந்திது காலம்
 வாழும் அந்த மறம்
 முது நீலல் அடைந்தும்
 வாடா முகத்தின்
 பசுமையோடு
 நீஷத்ததாய்
 எனக்கே அந்த பூப்
 சொந்தமும் என்றதாய்
 நீமாந்தே நற்கரது

ஒதன்தாம் சிறப்பினை
 நானும் கண்டு கொண்டு
 நீரந்தருக்கறேன்
 வயது வளர்ந்த அந்த மரத்தின்
 நினைவுகள்
 கீர்யவை ஆக.

தினகரன் வாரமஞ்சரி
 02-08-2018

டன வெப்பச்சல்லா ஆனந்தம்

குன்னொருவர் நல்
வாழ்வினைக் கண்டு
மனம் புதைகந்திடுதல்ல
மதறந்து யோவது
எப்படியோ?
நாமாகவே பிறகு
குருக்கும்

பொறுத்தமயில் மூண்டு வீட்ட
நெஞ்சு சுட்டுப் பழுத்ததாக்ட
திடுக்கீட்டே நடு நடுங்கியும்
துயம் ஒரு நாள் உயிரையே
பற்த்ததாயும் ஏந்த்தும் விடும்
கறுத்த யொறாமை எனும்
கருங்கால்தனை மனத்தில்ருந்து
வெட்டு வீசி புதிதாய்
அங்குப் பூந்தோட்டம் அதில் வளர்த்தால்
இலைகளே ஒல்லையே என்றதான்
அளவில் மகிழ்வின் பூக்களே
பங்கே விரிந்ததாய் கானும்
பிறநன் வாழ்வைக் கண்டே
வாழ்வில் மனம் குளிர்ன் நிலை வளர்வன்
மனத்துக்கம் குறந்து பட்டுப் போய்
அமைதியாய் அமையும்
அயலவு் வாழ்வின் உயற்வுகள்கு
வாழ்த்திச் சொல்லும் பேச்சன் யோது
இநெந்த துரி கண்ணிர்லே
கலந்ததாக் குறப்பது
நல்லாசுகளே அருளும்
மறைவே ஒன்றேயாம்.

தினகரன் வாரமஞ்சரி

12-08-2018

நன்றீதேன் - ஏன்?

வாழ்வில் என்
சந்தோஷத்துக்கு உரியவைகள்
எல்லாவற்றிற்கும் நான்
கிரைவனுக்கு நன்ற
சூருக்கிறேன் - ஒளாலும்
வாழ்வின் என் கவுட்பங்கள்

எல்லாவற்றையும்
கடவுள்டும் சொல்லி
முறைப்பாற்று மூழாது
நானே அவைகளை
எனக்குள்ளாகவே
அனுபவிக்கிறேன்

கடவுள் ஆகப்படவர்
இந்தப் பூமியின் பாரத்தையே
சுமக்க முழுயாமல் சுமக்கிறார்
அவர்ன் துண்பத்தை பார்த்தால்
என் கவுட்பங்களோ எனக்கு
இறு சிறு
தூசி!

என்ன சொல்ல என்னைச் சொல்ல

தூங்க ஆடும்
ஊஞ்சலிலே என்னை
வைத்து ஊஞ்சலாப்பிய
பொழுதுகள் தொடங்க
என்னை கொஞ்சியும்
நடத்திப் பழக்க
இன்றே வரை தம்பி தம்பி
என்று சொல்ல
ஒன்றும் என்னை குழந்தை
யோலவே என்னி என்னி
பாசம் வைத்துள்ளாள்
என் அக்கா

பச்சான பசு போல
சாந்தலும் ஞானோதயமும்
கொண்ட பேச்சும் உள்ளவர்
என் பாட்டு
ஒடுப்பு வல் நிறைய கிருந்தாலும்
பகவத் கீதை தினம் பழத்து
கதை கதையாக எனக்கு பல சொல்ல
ஈகமான சந்தோஷம்
எனக்குக் கொடுப்பாள்

என்னிக் கொள்ளும் அளவுக்கு
நாமரை மாட்டைப் பற்ற
ஒறுக்கியுள்ள திழ்க்களைப் போல
எங்கள் விட்டுக்குள்ளாக எனக்கு
எத்தனையோ சந்தோஷம் கள்
குவிந்ததாக உள்ளு
எனக்கு அள்ளை ஒருவன்
கிருப்பதாலேதான் தைநியப்ப்பதாய்

எந்த அலுவல்களையுமே
செய்ய முன் நற்கறதாய்
நான் ஒருக்கிறேன்

இன் வாழ்வேண்டிய காலமைல்லாம்
யோசக்கவே தேவையில்லாத நிலையை
என் அன்றையென்ப பாசம்
என்னை மகவும்
சந்தோஷத்தில் ஆழ்த்துக்கிறது

என் வாழ்க்கையிலே
சுகமாக பயணம் செய்யும்
பணச் செலவெல்லாம்
தந்து நறுத்தும் நேரமில்லாமல்
உதவி செய்கிறவர்
என் தந்தை

குன்றும் எத்தனை எத்தனை
குடும்ப உறவுகள்
எங்கள் வீடு தேடி வந்து
என்னை தம்பி தம்பி என்று
நேசத்து அளவில் சொல்ல
அப்பிளாலே என்னை
மகிழ்வுக்கும்

கொத்திக்கன்ற கதைகளோ
அந்த தாக்கம் கொடுத்த கண்கீரோ
மனச் சோற்றோ கல்லாத
எங்கள் விடிடல் ஏந் நானும்
வசந்தக் காற்றே
வீச்யதாய் ஒருக்கும்

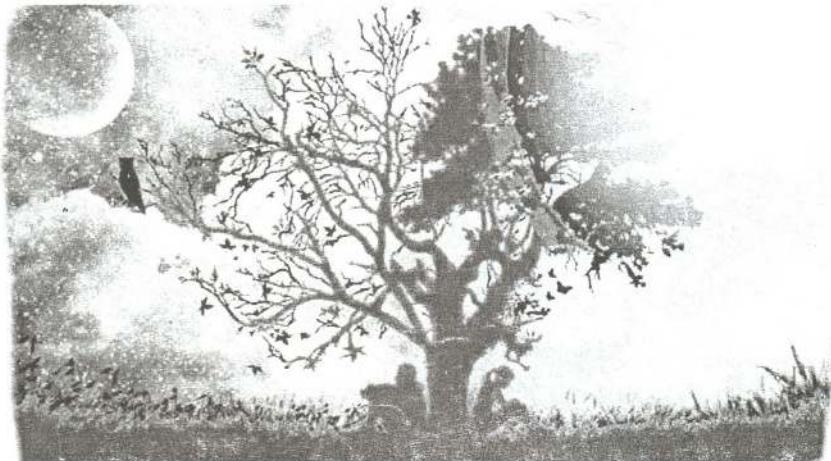
ஒரு புவளவு பாரமளவு சுட
துய்யமில்லா எங்கள் வீட்டு
வாழ்க்கையில் ஒருப்பதோ
சுகமான சுலமகளோ!

யോഴ്ത്തുപി പാർത്തുകേ

മരൈകളെത്തുക് കിടക്കുമ്
മരൈപ് പ്രതേശംകൾക്കേ
വാഴ് മന്ത്രഗുക്ക്
വെയ്യലെക് കണ്ടാല് ചന്തോദാമും
കുത്യത് തൃഥപ്പുക്കേണ ഉയരും
കുപാൻ പ്രതേശംകൾ വാഴപവരുക്കു
കാറ് മുക്കൽ ഓക്
മരൈ കൊട്ടുമ്
കുഞ്ഞ് നിലെ കാലമ് ചന്തോദാമും
ഒൺക്കെ ഓട്ടു
മന്ത്രഹാസ്ത്രം ആക്ഷപ്പെട്ടു
കുലാവുക്കു മനമേ മന്ത്രങ്ങളുാ!
പക്കുമ് രാവുമ് പോല
മാന്ത് വരുമ് വാഴ്വൻകേ
മന്ത്രങ്ങൾ ഉന്നമ്പു
വിശ്വാസാട്ടുക്കുതേ കാലമ്!

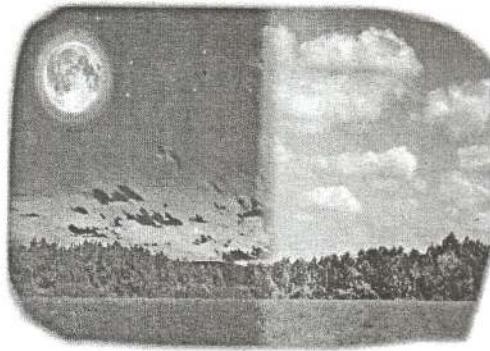
തിനകരൻ വാരമഞ്ചരി

19-08-2018

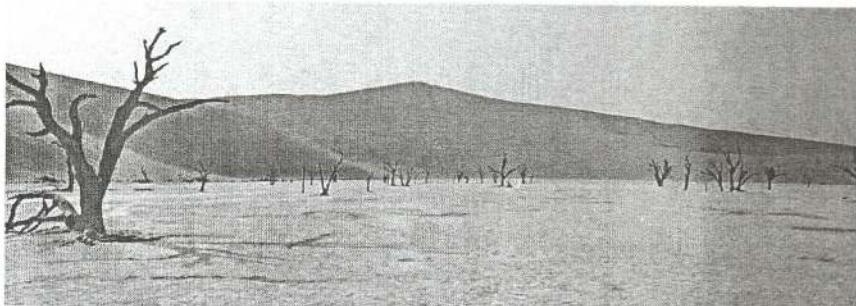
கலையாட்டு!

இந்த நிலைம்
இன்றும் பறைய
முகம் தூணா
இளைம ருங்றாமல்
இஞக்கறதே
என் மனத்தை
போலேயும்

அடுவன் உச்ச

நீ வந்ருப்பை
கொளுத்து
காட்டை ஏரி
நான் என் விரலை
சுப்பிக் காட்டாமல்
ஏதுமே அற்ற
மனம் யோலுள்ள ~ உன்
யாலைவனத்தை
அங்கும் உனக்கு
காஸ்பிக்கறேன் பார்!

உனக்காக நான் கில்லை

வாழ்வில் சோாந்து போனது
 ஆக உள்ள செயல்களால்
 காலம் என்கறதை
 நினைத்து பாட்டுக்கு
 நிறுத்த வைத்திடவே முடியாது
 வேர்களுக்கிடையோக
 வாழ்ந்தாலுமே சுட
 அந்த நிலைதன்லும்
 பு - அதன்லும் புத்து
 மகிழ்விக்கும் காலம்
 ஒன்று - அத்தகையிக்கு முண்டு
 வாழ்த்துச் சொல்ல அனுப்பிய
 காலமான்று மீண்டு
 கூத்து நிரும்பி வருமா என்று
 எவ்வக்குமே நீச்சயமில்லை
 எந்த நேரமுமே எனக்கானது
 என்றும் நினைத்தால்
 அந்த நேரமோ அங்கு
 உனக்காகவென்றே
 எப்போதுமே கில்லை!

தினகரன் வாரமஞ்சரி
 04-11-2018

ஒசிரியரின் சிறுகதைத் தொறுதி ரூவ்கள்

1. மாற்றங்கள் மறுப்பதற்கில்லை.
2. கபலீகரம்.
3. ஆமைக்குணம்.
4. கறுப்பு ஞாயிறு.
5. அகதி.
6. ஒரு பெண்ணென்று எழுது.
7. வெளிச்சம்.
8. ஓ! அவனால் முடியும்.
9. Changes can not be denied.

(சிறுகதைகள் சிலவற்றின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு)

நாவக்

1. வாழ்க்கையின் நிறுங்கள்.
2. துயரம் சுமப்பவர்கள்.
3. பதினான்காம் நாள் சந்திரன்.
4. இந்த வனத்துக்குள்.
5. ஒன்றுக்குள் ஒன்று.
6. யோகி.

கவிதை

1. வேருடன் பிடுங்கிய நாளிலிருந்து.
2. கடந்து போகுதல்.
3. மௌனமான இரவில் விழும் பழம்.
4. இலைகளே என் இதயம்.

மணிமேகலைப் பிரசரம் வெளியிட்ட நூல்கள்

1. அம்மாவுக்குத்தாலி, (கணையாழி, தாமரை சஞ்சிகைகளில் வெளியான சிறுகதைகள்)
2. அப்பிள் பழவாசமும் நெருஞ்சி முட்களின் உறுத்தல்களும். (சிறுகதைகள்)
3. சொர்க்கத்தில் முடிவான பந்தங்கள். (சிறுகதைகள்)

திருமகள் பதிப்பகம் வெளியிட்ட வரலாற்று நூல்

1. யார் இந்த புலவர் ச. தம்பிமுத்துப்பிள்ளை.

இந்த நூலில் என் கவிதைகளின் பிரியம் அனேகமாக இயற்கையடன் ஆத்மாரந்தமான ஒன்றுதலமைவதிலேயே குறியாக நிற்பதாகவே ஒமையப் பெற்றுள்ளது. கவிதைகளை நான் எழுத ஆரம்பித்து கறபணையில் எப்படியாக ஈற்றி ஈற்றி வந்தாலும் கடைசியாக இன்னைவது சிப் பூவுகளின் இயற்கையான படைப் புகளுக்குள்ளே எழுதும் என் வார்த்தைகளாகவே ஆகி விடுகிறது. மனதின் இயங்குதலாங்கள் தீஞ் மூலம் எனக்கு ஒமைதி ஒடைகின்றன.

இன்னைய காலம் மலையகத்திலே மலைகளின் பாதையாலிருந்து இரங்கும் போது மனம் கூக்கிறது. கவிதை ஒன்றை அசை போட்டபடி யோசனையும் வருகிறது. குளிச்த நலத்திலே மனம் மகிழ்வில் குழங்குகிறது. மரங்களிலே பூக்களும் குழங்கக் கிடைதப் பார்க்கும் அரவணைப் பிலே நம் தேசத்தின் சொத்து இவையென - மரம் வளர்ப்போம். மரம் வளர்ப்போம். மரம் வளர்ப்போம் - என மனமே சொல்லிக் கொள்கிறது. மரத்தின் ஒரு கிலையேனும் அதன் காலம் வராமல் கீழே விழுவதை பார்த்து நான் மனம் வருந்தகிறேன். இவைகளே என் தீயமாக வேர்காண்டதாக இருப்பதால் எனக்கும் இக்தலைக்கய வேதனைத் துடிப்பு இருக்கிறது.

நீ.பி.

விலை - 400/-

ISBN 978-955-1055-17-2

9 789551 055172